

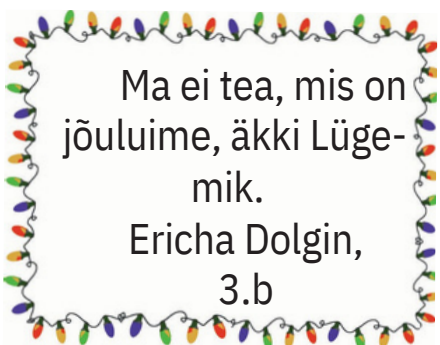
LÄHEMIK

Detsember
2021

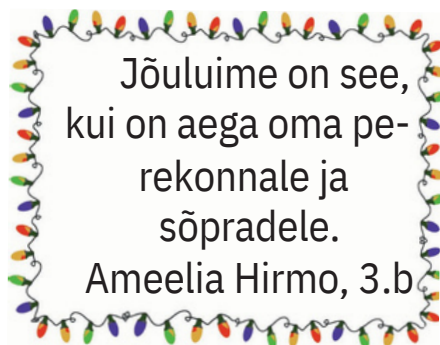
Jõuluime on siis,
kui lund sajab ja
oled metsas ja jood
kuuma teed.

Rasmus Kerro, 3.a

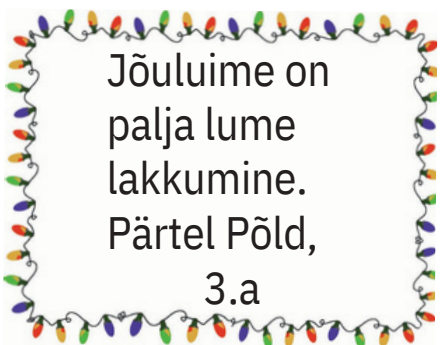
Ma ei tea, mis on
jõuluime, äkki Lüge-
mik.

Ericha Dolgin,
3.b

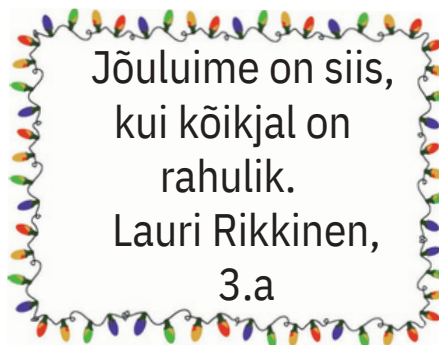

Jõuluime on see,
kui on aega oma pe-
rekonnale ja
sõpradele.

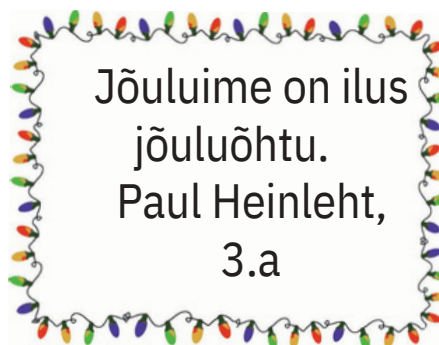
Ameelia Hirno, 3.b

Jõuluime on
palja lume
lakkumine.
Pärtel Pöld,
3.a

Jõuluime on siis,
kui kõikjal on
rahulik.
Lauri Rikkinen,
3.a

Jõuluime on ilus
jõuluõhtu.
Paul Heinleht,
3.a

Jõuluimet oodates

Kaugeltkuulen neid
helisemas,
need on kerkokellad tilisemas.
Lumesadu mattes maad
malbelt valgeks
ja Külmataat meie maa
meeldivalt kargeks.

Jõulud on need, mis
kohe-kohe saabuvad,
varsti põhjapõdrad, Rudolfi d,
maabuvad.

Punased on põhjapõtrade
külmad väsinud ninad,
laste kingitustest saanud
rasked nagu tina.

Jõuluime meie südames

sündimas,
kuuldes jõulutaati õues
kõndimas.
Küünlavalgel aknast välja
vaadates,
punase saani kellade helinat
otsides.

Uku-Mart Rooba
01.12.2021

Oodates lund

Oodates lund,
kui karu magab talveund.
See tunne mul meelest ei läe,
kui sina, just sina, ulatad mul
käe.

See tunne mul kindlasti
meelest ei läe
ja sind alati ootama jään.

Väljas tuiskab

valget laia lund.
Kätte on jõudnud imedetund.

Liisa Järve
05.12.2021
05.12.2021

Psühholoog Anni tahtis väiksena saada laulvaks ja kuritegusid

lahendavaks baleriiniks **Millised kolm asja v**

Lähte ÜG psühholoog Anette-Johanna Park ehk Anni liitus kooliperega selle aasta novembris. Tema põhiülesanne on leida tee õpilaste hingesoppidesse, et neid murede korral aidata. Mis peitub aga tema enda hinge sügavustes? Õnneks oli ta nõus vastama küsimustele, et lugejal avaneks võimalus tutvuda inimesega ameti taga .

VIKTORIALUPTOVA

Miks on Sinu ametiks psühholoog?

Olen psühholoog, sest naudin seda, mida teen, minusse usutakse ja olen oma töös hea.

Milline on Sinu seni eredaim hetk psühholoogina Lähte Ühisgümnaasiumis?

Oli kokkupuude ühe neiuga, kes usaldas mind nii palju, et ütles mulle ausalt välja, mida ta minust arvab, ja see tekitas väga hea tunde.

Kelleks Sa lapsena saada tahtsid?

Lapsena joonistasin balletikingades detektiivi, kellel oli mikrofon käes. Tahtsin saada baleriiniks, detektiiviks ja lauljaks.

Milline on Sinu jaoks ideaalne pühapäev?

Minu jaoks ideaalne pühapäev on selline: ärgata sellisel kellaajal nagu alati, kaisutada pikalt oma koeraga, kelle hüüdnimi on Pörsas, teha endale ise hommikusöök, minna pikale jalutuskäigule oma kutsaga, lihtsalt tsillida ja mitte tegeleda erialaga ja õppimisega (käin ise koolis). Õhtul lähen kohtingule iseendaga, et

Koer Pörsas oleks Anni jaoks suurepärase kaaslane ka üksikul saarel.

Foto: erakogu

meelde tuletada, kui eriline ma endale olen. Eriti eriliseks teeks pühapäeva veel see, kui isa, vanaema ja mu väikevend oleksid minuga.

Mis raamatut Sina viimati lugesid ja kuidas see Sulle meeldis?

Ma lugesin ilukirjanduslikku raamatut. Soovitan aga kooliperele raamatut, mille pealkirjaks on „The Invisible Life of Addie LaRue”, autoriks on V. E. Schwab. Soovitan, sest kogu raamat oli paeluv. Autori keelekasutus oli väga komp- leksne, illustreeris minus tekkinud kujutelmased hästi. Veel soovitan raamatut „Running On Empty: Overcome Your Childhood Emotional Neglect”, autoriteks on Jonice Webb ja Christine Musello. Mulle meeldib, kui populaarteaduslik raamat on lihtsalt ja arusaadavalt kirjutatud.

kaasa üksikule saarele?

Oma Pörsa (minu koer), noa, et toota endale piisavalt materjali el- lujäämiseks, ning võtaksin kaasa kalavõrgu, sest üksik saar on eel- dustekohaselt ümbritsetud veeko- guga, kust saab püüda kala.

Milline aastaaeg meeldib Sulle kõige rohkem? Miks?

Aastaaja eelistus puudub, kuna igal aastaajal on midagi erilist.

Kui saaksid ükskõik kellega, ka juba surnud inimesega, õhtust süüa, siis kellega? Miks?

Ma sööksin õhtust oma isa, vana- ema ja väikse vennaga, Pörsale poe- taksin ka midagi ja siis tunneksin ma ennast armastatuna.

Kui Sul oleks ajamasin, kas lähleksid ajas tagasi või edasi? Miks?

Kui mul oleks ajamasin, ma ei valiks, vaid piiluksin mõlemale poole, sest olen väga uudishimulik inimene ja tahan teada, mis toimub.

Millisena ja kus kohas Sa näed ennast viie aasta pärast?

Näeksin ennast samasugusena ja samas kohas nagu praegu, pide- valt areneva, vahva, püüdliku, super tubli ja armsa inimesena. Olen ime- lises kohas, sest käin koolis ja töö- tan koolis. Töötan ka Katriito Nõus- tamis- ja Psühhoteraapiakeskuses.

Kes on olnud Sulle

suurimaks eeskujuks?

Kõige suuremaks eeskujuks on minu adoptiivema. Täpsustan, et ma ei ole lapsendatud, ta võttis mu oma tiiva alla, kui ma seda vajasin. Täna selgi päeval me hoiame ja ar- mastame üksteist. Tahan olla sama lahke, tore ja armas nagu tema. Ta

ja armastav inimene, kes mind iga päev.

Kuhu lennutab meid tulevikuraha?

Raha paneb rattad käima,
kas sa seda ei tea?
Raha eest võib kõike saada,
kas sa seda ei tea?

Edgar Arro sõnad legendaarsest eesti õllelaulust on aastakümneid rahva seas liikunud. Salmikese esimest rida on juhtkirjades ja arvamuslugudes järjepidevalt teerinud kõik Eesti suurimad päevalehed. Kentsakal kombel kipuvad tänapäeva inimesed seda väidet puhta kullana võtma, tões Kaupo Vippi eelmise majanduskriisi ajal Sirbis ilmunud artiklis. Kas aastal 2021, kümme aastat hiljem, paneb raha endiselt rattad käima? Muidugi! Raha lennutab rahaka inimese kosmosesse, kutsub investeerima, võimaldab omandada hea hariduse või noorusliku välimuse. Jääb vaid küsida, kuhu edasi? Kuhu lennutab meid tulevikuraha?

„Ma tean, mis oli eile homme“ – defi neerib kunstnik Johannes Luik oma järjekordse näituse pealkirja, osundades, et meie võime tulevikku ette näha piirdub olevikuga. Selleks, et aimata tulevikku, peame vaatama minevikku ning tuleta-ma meelde raha algse funktsiooni. Enne müntide kasutuselevõttu käsitleti rahana erinevates kultuurides mitmesuguseid eluks tarvilikke ja väärtuslikke kaup – otra, soola, jalaraudu, orjatare jpm. Hilisemalt seoti raha väärtus kulla ja toornafta hinnaga. Tänapäevaks oleme jõudnud nähtamatu raha maailma, kus käib äri investeerimiskontodel ja krüptovaluutaturul.

Raha peamine funktsioon – vajaduspõhisus – on tänapäevaks muutunud. Me ei vaheta raha mitte ainult väärtuslike ja vajalike kaupade vastu, vaid kasutame seda suuresti just väärtusetute ja tühiste asjade ostmiseks ning madalate kirgede kinnimaksmiseks. Võidujooksu standard on siiski muutunud ning kõnekäänu „Võidab see, kellel on surres rohkem asju.“ peame pisut ümber sõnastama: „Võidab see, kellel on surres kõige rohkem bitcoine.“. Kõik oleks ju väga kena, kui võiksime opereerida lõpmatute võimaluste ja utoopiliste avarustega. Paraku, me elame planeedil Maa.

Inimkond elab läheneva klii-

10. ms klassi õpilase Angela Rebase essee märgiti ära üleestilisel kodaniku-päeva esseekonkursil „Tulevikuraha.“

Foto: Kärt Randoja

makatastroofi ootuses. Hoolima-tus loodusressursside hoidmise suhtes, maavarade ohjeldamatu kaevandamine, liigi- ja elurikkuse järjepidev vähenemine ning klii-masoojenemine on kapitalismi karuteene planeedile. Paiguti on maavarade kaevandamise tagajär-jel toimunud ökotsiid hävitanud elu täielikult, samal ajal kui tei-ses piirkondades tõuseb elatus-tase, kasvab inimpopulatsioon, süveneb ületarbimine. Sotsiaal- ne ebavõrdsus kasvab, rahvaste ränne vaesematest piirkondadest majanduslikult edukatesse viitab mustale stsenaariumile. Puhast vett ja toitu ei pruugi kõigile lähi-tulevikus jaguda.

Raha tulevik sõltub meie tä-nastest otsustest. Ennekõike pea-me praegu mõtlema olevikura-hale ja üheskoos välja nuputama, mida teha selleks, et meil üldse oleks põhjust mõelda inimkonna elamisväärsusest ja kestlikust tu-levikust. Minu arvates peab ole-vikuvaluutaks kujunema vastu-tustunne. Peame igaüks tükikese oma isiklikust mugavussoovist ja hüvedest vahetama teokarpide vastu.

Angela Rebane

KOOLIPERE LOOMENURK

Pahelised kahelised

Õpetaja olla on uhke ja hää –
mida kõike mu silmad ära ei näe:

koduta jäetud kodused tööd,
valminud gardekas,
hommikupoole ööd.

Kümnenda kuupäeva
maagiline võim –
regamata õpilase traagiline sõim.
Vahetundi saatmas
telefonide meri:
„Ole hea, pane ära - tänkjuu
veri meni!“

Õpetaja olla on uhke ja hää!
Pargi poest tulles ära hiljaks jää!

Ajalooõpetaja Laura Tamme

Ma armastan seda vaikust siin.
Iga hetk on lootusekiir.
Rahulikult tuleb elu võtta.
Ja ka mõelda, mida
maha jätta.
Aastast aastasse läheb aeg.
Mõelda vaid,
kuhu kadus see vaev?

Mirjam Hendrikson, 6. b

Suusatreener Raul Edelale avati mälestuskivi

Tartumaa suusatamise edendaja Raul Edela auks ja mälestuseks avati 13. novembril Palalinna Lätte suusaradade juures mälestuskivi.

VIKTORIA LUPTOVA

Mälestuskivi paigaldati paljude eraisikute ja firmade abiga. Sobi- ja kivi leidis Aivar Soop, Tartumaa Spordiliidu juhatuse esimees, kes käis kivi otsimas mitmetes karjäärides. Ta näitas kivi Raul Edela perele, kes valiku heaks kiitis.

Kivi avamisel kõnelesid mitmed inimesed. Endine kehalise kasvatuse õpetaja Ene Laanes meenutas kunagist töökaaslast soojade sõnadega. „Rauli poole sai alati abipoolt pöörduda. Ta ka suusavarustuse eest, parandas suuski ja hoidis suusavarustust ajakohasena,” rääkis proua Laanes.

Koolidirektor Üllar Loks meenutas endist kolleegi Raul Edelat ka

aednikuna, kes ümbruse eest hoolt kandis. Tähtsaimaks tõstis ta aga panuse sporti. „Raul oli Lätte suusaspordi hing, vaadates tema auks paigaldatud mälestuskivi on ta alati meie südames,” kõneles härra Loks.

Härra Edela perekond hindab mälestuskivi ideed ja püstitamist kõrgelt. „Me täname ideed algatajaid Ene Laanest ja Rein Lellepit ning teisi toetajaid! Raul Edela elutöö

Lätte suusaradade rajamisel väärib mäletamist,” jagas oma pere arvamust abikaasa Maili Edela.

Raul Edela oli Lätte piirkonna suusatamise edendaja. Ta hoolitses looduse eest, rajas suusarajad, organiseeris vaatetorni paigaldamise, rajas koolimaja juurde roosipeenrad. Ta tõi Lättele suusaspordi edendamiseks palju uusi ideid, soovides alati aidata noori, keda sport huvitas. Ta oli 2005. aastal asutatud Tartu Valla Spordikooli suusatreener.

Oma isa auks pühendatud mälestuskivilt eemaldasid katte lapsed Tõnis ja Anna.

Foto: Reelika Rahu

Lätte ÜG on kool, mis kutsub õpilasi ja õpetajaid sportima ning liikuma

Meie kool on Liikuma Kutsuvate Koolide võrgustiku liige. Selle aasta sügisest osalevad meie 1. klassid pilootprojektis „Sport koolis”. Alates sellest ajast on koolis toimunud mitmeid eri spordiüritusi nii õpilastele kui ka õpetajatele. Plaan on tegevustega jätkata ka edaspidi.

GETTER ANGERJAS

„Sport koolis” on Eesti Olümpiakomitee uus projekt, kus 1. klassidel on ühes nädalas lisaks kehalise kasvatuse tundidele veel kaks liikumistundi. Esimesel perioodil toimusid üldkehalise ning rütmikatunnid. 7. oktoobril toimus kooli juures perepäev, kus tutvustati lapsevanematele projekti olemust ning tehti koos sporti.

Ülejäänud kooliastmetele korraldavad eri üritusi gümnaasistid. Meie kooli 11. klassi õpilased Oliver Vahter ja Andreas Sass valisid oma projektitööks teema „Liikumiste-

Novembris sportisid kooli aulad 2. kooliastme klasside 10-liikmelised võistkonnad.

Foto: Reelika Rahu

gevused teisele kooliastmele”. Idee pakkus neile välja korraldusjuht Anneli Kumar ning noormehed olid usinate spordiharrastajatena mõttega nõus. Projektitöö raames korraldasid poisid 18. novembril 4.-

6. klassidele aulas teatejooksu, kus sel korral osales kolm klassi. Võitjad said auhinnaks õunakotid. „Oli põnev uus kogemus, poleks arvanud, et kunagi sellist üritust läbi viin. Osalejad olid tublid ja loodan, et järgmine kord on osalejaid rohkem,” kommenteeris esimest korraldamist Oliver Vahter.

Võitjate toimusid 3. ja 4. kooliastme õpilastele 3. detsembril kooli aulad teatevõistlus, mille korraldajateks olid Martin Latsuk ja Marten Kahar. 4. kooliastmest osalesid võistlusel kaks klassi 10.ms ja 12.ms, seekord panid võistluse kinni 12.ms. „Närv oli alguses ikka sees, aga kui klassid aulasse kogunesid, kadus närv vaikselt ära. Kindlasti olen veidi pettunud, et osalejaid oli vähe, aga esimene kord ongi nii parem. Loodan järgmine kord rohkem klasse näha,” kõneles pärast võistlust Martin Latsuk.

Projektitöö raames toimuvad võistlused kord kuus. Pange klassi peale tiim kokku ja võtke kindlasti osa, kuna liikumine teeb enesetunde heaks!

Lähte ÜG WC-des tehti inimestest salaja pilte

Kadripäeval lahvas meie koolis skandaal – meie kooli õpilased on loonud suhtluskeskkonda Instagram kasutajad, kuhu on üles pandud fotod tualetis käivate inimeste jalgadest. Probleemiga asusid tegelema õpetajad ja sotsiaalpedagoog.

GETTER ANGERJAS

25. novembril laekus meie kooli sotsiaalpedagoogile Helenale Instagrami-link nimega lyg_peldikujalatsid, kus oli kirjas „Olge Si-tal Ettevaatlikud”. Sellele kontole postitati pilte poiste WC-s käivate jalanõudest. Meie kooli tüdrukud ei saanud samuti alla jääda ja tegid ka oma konto. Tänu meie sotsiaalpedagoogi heale vaistule ja kiirele reageerimisele tehti kontode omanikud kindlaks suhteliselt ruttu.

Poiste konto omaniku isik on toimetusele teada, aga oma nime alt kommentaari anda ta ei soovinud. „Inspiratsiooni sain ma selle jaoks muidugi TikTokist, mis on suur ja lai. Eesmärk oli, et peldiku

jalatsid jõuaksid kosmosesse välja. Minu arvates on suht normaalne pildistada nii, et näha on ainult jalanõusid,” põhjendas konto loomist selle omanik.

Sotsiaalpedagoog Helena Saar asus koheselt probleemiga tegelema. „Olen keskmisest parem inimestetundja meie koolis ja võtsin kohe jutule ühe õpilase, keda kahtlustas mu seitsmes meel. Hiljem tuli muidugi välja, et ma ei eksinud. Nii suure inimese puhul tuletasime talle meelde, mis selliste lolluste-ga kaasneb. Nii mina kui ka klassijuhataja vestlesime õpilasega ning loodame, et poiss õppis oma vigadest. Õpilane vabandas kooli maine rikkumise pärast ja pääses seekord käskkirjata,” kommenteeris kogu lugu sotsiaalpedagoog.

Õpilaste arvamused sellel teemal jagunevad kaheks, aga nõnda palju probleeme tekitanud teema puhul ei julgenud keegi avalikku kommentaari anda. Õpetajate seisukoha võtab kokku sõna „skandaal” tähendus sõnaraamatus: avalik, sündsustunnet haavav käitumine või sündmus, mis inimes-

Foto: kuvatõmmis Insta-kontost

tes tekitab äärmist meelepaha või hämmastust.

Tänaseks on need kontod muudetud privaatseks ja fotod pole enam nähtavad.

Algklassid riietusid kadradeks ja alustasid tantsuvahetundidega

25. novembril tähistasid 1.–3. klassi õpilased kadripäeva. Nende esimene tantsuvahetund oli 2. detsembril.

LIISA JARVE

Meie kooli kõige väiksematele korraldas kadripäevaürituse õpilasesindus. Eelnevalt oli lastel palutud kadradeks riietuda ning ka õpilasesinduse liikmed olid valgesse riietunud. Koos mängiti aulas mängu ja küsiti mõistatusi. Kõik osalejad said tänukirja ja natuke kommi.

Jõulude puhul korraldavad esimese kooliastme õpetajad väikestele detsembrikuus tantsuvahetunde. Sellele ideele tuli 3.b klassijuhataja Birgit Hango, kes korraldas ühe tantsuvahetunni. Teistele õpetajatele meeldis see mõte nii väga, et neid hakatakse korraldama tihemi-

ni. Tantsuvahetund on väga hea viis saada õpilasi liikuma ja koolipingis istumisest puhkama. See on ka tore viis jõulumeeleolu hoidmiseks. Algklassiõpetajatest tutvustas teemat „Lügeviseioonile” 2.c klassijuhataja Killy Muttik. „Olen täheldanud, et liikumispausidest jääb väheks, sellepärast on tantsuvahetunnid väga head ja need loovad lõbusa meeleolu,” kõneles õpetaja Killy.

Aulas peetud kadripäeval lauldi, mängiti, tantsiti ning lahendati mõistatusi.

Foto: õpilasesindus

Muusikaõpetaja Henri Käärrik: „Usun, et muusikast ei kisu mind miski eemale.”

Muusika on nõnda oluline, et selle auks on pühendatud eraldi päev, mil üle kogu maailma on esiplaanil just helikunst. Meie kooli muusikaõpetaja Henri Käärrik rääkis, miks on muusika tähtis, ning kuidas ta ise alustas muusikakarjääri.

DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Miks olete valinud just Lähte ÜG kooliks, kus õpetada muusikat?

Lähtele sattusin muusikat õpetama pooleldi juhuse läbi nagu ikka elul on kombeks omi samme seada. Kindlasti saan öelda, et hea juhuse läbi.

I. oktoobril tähistatakse rahvusvahelist muusikapäeva. Kuidas Lähte koolis seda päeva tähistati?

Muusikapäeva raames olid kooliraadios vahetundidel eri stiili- des heliteosed, algklassidele tegid gümnaasistid õuediskot ja lisaks toimusid ka spontaansed koridorkontserdid.

Miks on oluline tähistada muusikapäeva?

Usun, et muusikapäeva tähistamine aitab viia muusikat nendeni, kelleni see võib-olla argipäevas ei jõua, sest kontserte tehakse siis väga ebaharilikes paikades, näiteks ühistranspordis või kaubanduskeskustes.

Kuidas olete rahul meie kooli muusikalise poolega, nt kooride tasemega, solistidega, aktuste muusikalise osaga?

Kuna suuresti tuleb muusikaõpetajana neid üritusi ise ette valmistada ja läbi mõelda, siis meie koolis on muusikategevus au sees ja oluline. Heaks näiteks on õppeaasta peale jaotatud muusikalised tegevused, mis tipnevad muusikanädalate ja kevadkontserdiga. Kooride tase on olnud meie koolis üldiselt keskmis-

sest parem, kuid viimased õppeaastad ja kuri viirus on loonud olukorra, kus kindlasti on raske lapsi uuesti aktiivselt laulma saada. Mis puutub aga aktustesse, siis püüame alati leida soliste ja esitusi erinevatest kooliastmetest ja selliselt, et valik oleks mitmekesine. Alati jääb loomulikult ka arenguruumi. Sellepärast kool ongi hea, et siin saab järjest uusi võimalusi teha teisiti, teha paremini.

Õpetaja Henri juhatab kolme erinevat segakoori juba aastaid.

Foto: Ago Visak

Mida Teie arvates inimesele muusika annab? Miks kuulata ja luua muusikat?

Ma usun, et muusika aitab inimesel tihti iseennast paremini mõista, aitab mõtteid eemale viia ja samas tekitab kindlasti hea tunde. Loomulikult on igal inimesel see pisut erinev, aga see ongi minu arvates hea. Mõne inimese jaoks on muusika nagu vesi, milleta elada ei saa. **Muusikakoolis käimine võib olla suur kohustus ning kõik ei käi muusikakoolis lõpuni. Mida te sooviksite õpilasele, kes soovib oma muusikaõpinguid pooleli jätta?**

Muusikakooli suhtes on tähtsal kohal suhtlus ja koostöö õpetajatega. Kui see on kehv, siis ei pruugi olla motivatsiooni, et pingutada. See on väga individuaalne. Ma ei näe sa-

mas probleemi selles, kui õpilane tunneb, et muusikakool pole tema jaoks ja jätab seetõttu pooleli. Kindlasti on iga õpilase jaoks oma tee ja selleks, et teha kõige õigemad valikud, peab palju proovima ja katsetama. Kui õpilane ei tegele mitte millegagi, siis pigem on see probleem.

Kui vanalt hakkasite Te tegelema muusikaga ja kus olete õppinud muusikat?

Minu esimene muusikaline kokupuude sai alguse siis, kui olin 5-aastane. Mind suunas muusikaga tegelema ema, olles ise pigem muusika suur huviline-kuulaja, mitte aktiivne tegeleja. Muusikalised õpingud said alguse juba algkoolist ja mäletan, et isegi lasteaias sai nii mõndagi lauldud ja esinetud. Põhikoolis käisin muusikaklassi ja samal ajal ka muusikakoolis. Täpsemalt siis tollases Viljandi Paalalinna Gümnaasiumis ja Viljandi Muusikakoolis. Alustasin akordioni erialaga, see oli ka esimeseks põhipilliks. Sinna juurde tulid lisapillidena saksofon, süntesaator ning lastemuusikakooli lõpuaastatel osalesin aktiivselt ka kooli juures tegutsevas Viva la Musica laulustuudios. Põhikooli ajal laulsin erinevates ansamblites, solistina ja ka poistekooris. Muusikaõpetaja avastas tegelikult alles teises klassis, et minust võiks tulla laulja. Sealt edasi olid üsna tavalised koolipäevad sellised, kus lisaks koolitundidele oli ka mitu proovi ja kontserti. Gümnaasiumiaja veetsin Viljandi Maagümnaasiumis, kus oli võimalus tegeleda nii bändi tegemise kui ka kooliteatriga. Mõlema puhul oli muusikaline pool päris oluline. Edasine muusikutee jätkus peale gümnaasiumi lõppu Tartus Heino Elleri nimelises muusikakoolis dirigeerimise erialal. Seal õppides tegelesin viimastel kursustel ka orelimängu ja orkestri dirigeerimisega. Pärast Elleri astusin Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiasse, kus õppisin Tõnu Kaljuste dirigeerimisklassis. Juba Elleri õppimise ajal sain aktiivselt alustada koorijuhitööd mitme koorikoosseisu juures Tartus. See andis

Augustis toimus muusikaõpetaja Henri kodutalus mõnus suvekontsert.

Foto: Kärt Käärrik

hea esmase kogemuse päris kiiresti ja tundis edasi püüdma. Olgu veel öeldud, et esimese koosseisu juures nimega Mäluasutuste segakoor MaSk tegutsen tänaseni ja olen sellega olnud seotud alates 2012. aastast. Täna sel päeval juhendan kolme segakoori koosseisu Tartus ja Tartumaal. Nendeks on Kastre vallas tegutsevad Võnnu Kihelkonnakoor, segakoor Rõõmusõõm ja Tartus tegutsev juba eelmainitud MaSk.

Mis on viimane lugu, mille Te

avaldasite, ning millest see räägib?

Laulu pealkirjaks on "mõtteis..." See lugu kõneleb minu jaoks lihtsatest asjadest. Kuidas millalgi ära tunda, mis on õige ja mis on vale. Ja ka sellest, et tegelikult on kõik ainult tunde küsimus. Kui on õige tunne, siis ei pea liiga kaua mõtlema. Selleks, et sinnani jõuda, on kindlasti vaja eelkõige iseennast hästi tundma õppida.

Mis on Teie jaoks Teie kõige suurem saavutus muusikas?

Seniajani pean suureks saavutuseks seda, et olen suutnud juba päris mitmed head aastad olla kolme väga erineva segakoori dirigent. See pole olnud lihtne, sest lisaks õpetajatoole on koormus kokkuvõttes ikkagi väga suur. Kooride proovid toimuvad õhtuti ning eks see kõik võta kenasti energiat, aga arvan, et see on päris oluline saavutus.

Kas Teil on mõni hobi?

Minu hobide alla võiks lugeda jooksmise ja kõndimise. Sinna juurde kuulub traditsioon, kui jätan auto koju ja liigun tööle jalgsi. Teen seda tavaliselt kord aastas.

Kes on Teie lemmikbänd või -laulja?

Minu suureks lemmikuks on rahvusvaheliselt tuntud inglise päritolu Sting. Põhjus peitub nende muusika tajumises ja ka fi ligraanses live-esituse oskuses. Stingi laulja Gordon Matthew Thomas Sumner on näiteks ühes intervjuus öelnud, et "iga luulerida võitleb oma elu eest". See kõnetab mind väga, sest laulude puhul on kindlasti üks olulisi komponente tekst ja just see osa, mis tekitas peidus. Eriti tore, kui on oskus peita ridade vahele ära nii palju erinevaid asju, jättes seejuures need sõnaliselt välja kirjutamata. Selline oskus on kindlasti Stingil olemas. Üsna keeruliseks komboks loetakse seda, kui laulja mängib ise bändis bassi. See on üsna keeruline, kuid meil kodumaalt on sarnane koosseisuline lahendus näiteks Taukaril.

Mis on Teie lemmikaastaeg? Miks?

Lemmikaastaag on talv. Peamiselt seetõttu, et see tekitab nii palju rahu ja seda jätkub kauaks. Kiire-

se elutemposse on seda väga tarvis. Ilmselt on aga põhjus lumes. :)

Mis on Teie lemmiksöök ja -jook?

Kodused ahjukartulid ja liha + erinevad isetehtud värsked salatid (oma väikeste vingerpussidega).

Millal on Teie motivatsioon kõige suurem ning millal see puudub?

Mu motivatsiooniga on üldiselt hästi. Vahel jookseb mõni asi korra kokku, kui asjad ei liigu plaanipäraselt. Küll aga on motivatsioon kõige madalamal tasemel siis, kui tekib liiga palju vaba aega. Olen oma loomuse poolest harjunud olema "orav rattas".

Kes on Teie suurim eeskuju?

Mitmuses, minu armsad vanemad.

Mis on need nipid mida kasutate, et jääda positiivseks ka kõige raskematel hetkedel?

Kõige raskematel hetkedel, kui on asju, mis on halvasti, püüan leida nendest hetkedest üles positiivse isegi siis, kui positiivset on peaaegu olematult. See oskus aitab mu arvatavasti saada üle ka kõige raskematest hetkedest.

Kus Te näete end viie aasta pärast?

See on minu jaoks üsna raske küsimus. Poliitikute puhul öeldakse tihti ulmelisi vastuseid ja siis hiljem on pisut kohmetu lugu. Usun, et muusikast ei kisu mind miski eemale, küll aga on selleks ajaks ehk mu esimene kauamängiv väljas ja inimeste jaoks kättesaadav. Töö selles osas on sisuliselt lõpusirgel. On vaja veel mõningad detailid ära vormistada. Veel on plaan viie aasta pärast natuke tuure maha tõmmata ja leida rohkem vaba aega iseendale ja lähedastele.

Muusikapäeval toimus kontsert koridoris. Fotol (vasakult) õpetajad Henri, Laura ja Erki.

Foto: Sofi a Lagati

Meie kooli meediasuuna vilistlane Liisa Ehamaa: „Töötage, pingutage, olge avatud ja uudishimulikud!”

Lähte Ühisgümnaasiumi 59. lennu (2021. a-l) lõpetaja Liisa Ehamaa õpib Tartu Ülikoolis ühiskonnateaduste instituudi ajakirjanduse ja kommunikatsiooni eriala esimesel kursusel. See, kuidas ta sinna jõudis, milline näeb välja tema päev ülikoolis ja milliseid nõuandeid on tal tulevastele ajakirjanikele, selgub järgnevas intervjuus.

LIISA JÄRVE

Millal Sa said aru, et Sa tahad saada ajakirjanikuks?

Mäletan, et esimest korda hakkas see tunne tekkima 14-aastaselt, kuid tollal ei osanud ma selle mõtetega eriti midagi peale hakata. Arvasin, et tegu on lihtsalt hetkelise emotsiooniga, sest minu suguvõsas on valdav osa kõik õpetajad – arvasin, et küllap ma sama tee valin. Täna seaks pean oma sõnu sööma, sest soov olla ühel päeval hea ajakirjanik on kasvanud suuremaks kui kunagi varem.

Miks Sa tahtsid ajakirjanikuks saada?

Ajakirjanikuks on end vara nimetada, kuna olen ülikoolis praegu esimesel semestril ning kogu teekond on alles ees. Miks ma ikkagi tahan töötada tulevikus ajakirjanikuna? Usun, et see on loogiline jätk kõigele eelnevale. Võiksin lihtsalt öelda, et ajakirjandus meeldib mulle, aga see on päriselt miski, mis silmad särada paneb ja rõõmu tekitab. Ajakirjandus pakub nii palju uut ja huvitavat – tõeline seiklusmaa. Ma tõesti naudin õpinguid väga ning tean, et valisin õige tee.

Kas arvad, et Lähte kooli meediasuund andis Sulle teatud eeliseid teiste ajakirjanikuks õppijate ees?

Eelist kindlasti mitte – vaatan kõigile ajakirjandustudengitele alt üles. Samuti oli tänavune konkurss ülikoolikohtadele äärmis-

Tubli õpilasena käis Liisa ka parimatele gümnaasiumilõpetajatele mõeldud presidendid vastuvõtul.

Foto: erakogu

selt tugev ja tihe. Siiski sain Lähte meediasuunalt väga häid kogemusi ja õppetunde, mis juba praegu on meeletult kasuks tulnud. Ometigi arvan, et kõik sõltub iseendast, oma eesmärkidest, soovidest ja valitud pingutad, mitte sellest, missuguses koolis keegi käis.

Kes õpetajatest Sind enim mõjutas? Kuidas?

Ma arvan, et kõige rohkem on mind mõjutanud Diana Nõlvak, kes oli üks minu esimestest klassijuhatajatest. Just tema juhendamisel ja innustamisel tegin oma esimesed lood ja intervjuud vallalehte juba algklassides. Usun, et tal on olnud väga oluline roll minu õpingutes ning olen selle eest äärmiselt tänulik.

Palun jaga lugejatega mõnda naljakat mälestust seoses Lähte kooliga!

Eelmisel aastal andsime Keviniga aasta õpetaja galal üle kõige tähtsama auhinna – aasta klassijuhataja tiitli. Õhtusele galale eelnesid pikad proovid, et õhtul otse-eeter sujuks. Proovides ei tohtinud me kordagi öelda võitja nime, vaid pidime kasutama väljendit „Miki Hiir“. Mäletan, et hirm oli suur – mis saab siis,

kuimesuure pingejapabistamise tõttukogemata Ilona Võiguasemel Miki Hiire välja kuulutame? Õnneks sedaei juhtunud, kuid mõnikord painab see mõte mendsiiani.

Milline näeb välja Sinu praegune päevarutiin (ajakirjandust õppides)?

Hommikuti viin end esimese asjana uudistega kurssi ja sealt edasi sõltub juba päevast. Reeglina enne kella kümnet ükski loeng Lossi tänava majas ei alga. Kooli jõudes ootab ees loomulikult õppetöö. Loengud on 90-minutilised ja hästi eriliimelised ning huvitavad – kommunikatsiooni eetikast kuni akadeemilise enesejuhtimiseni välja. Samuti on iga nädal kohtumisi erinevate ajakirjanike ja kommunikatsioonijuhtidega. Üldjuhul tuleb õppetöö vahele mahutada ka lehekoosolekuid ja töötamist, nii et tegemist on kogu aeg.

Mis on Su lemmikosa ajakirjanikuks olemise või üleüldse ajakirjanduse juures?

Ma alles õpin, aga arvan, et see pidev põnevus ja vaheldusrikkus. See on eriala, kuhu kõik unistused on sisse põimunud. Mulle meeldib, et satun olukordadesse, mis hinge natuke värisema panevad, ning kohtun inimestega, kellega muidu tõenäoliselt kokku ei puutuks.

Kus sa näed ennast viie aasta pärast?

Loodan, et viie aasta pärast on sama hea olla, kui praegu. Ootan huviga, kuidas saatus ja erinevad valikud mu teed kujundama hakkavad.

On Sul nõuandeid tulevastele ajakirjanikeks õppijatele või gümnaasistidele karjäärivalikute tegemiseks?

Üleüldiselt töötage, pingutage, olge avatud ja uudishimulikud – mõnikord on kõigega keeruline toime tulla, aga see tasub hiljem ära. Mis puutub otsuste langetamisse, siis valige see, millega teie süda samas rütmis tuksub. Jääge endale kindlaks, sest pole mõtet teha tulevikus midagi lihtsalt tegemise pärast või kellegi mõjutuste tõttu.

Armastuslugu, mis leiab tee lugejate südamesse

Saksapäritolu Ameerika kirjaniku Jenn Benneti „Südame õige kuju” on südamluk romaani, mis räägib täiesti tavaliste noorte elust tänapäeval. Raamat ilmus 2015. aastal ning eesti keelde tõlgiti see 2020. aastal. See on üsna värske raamat ning noored võiksid seda lugeda, kuna see teos on iga sellele kulutatud sekundit väärt.

Beatrix Adams on äsja 18-aastaseks saanud noor tüdruk, kelle suurim soov on saada meditsiini illustreatoriks. Seetõttu kavatseb ta osa võtta ühest võistlusest tõelise surnukeha joonistamisega. Seda kõike peab ta tegema nii, et ema sellest midagi ei tea, ning selle käigus kohutub ta ööbussis salapärase Jackiga, kes osutub tänavakunstnikuks ning kes on tagaotsitav vandaalitsemine pärast. Beatrixile pakub Jack kohe huvi ja see tunne on vastastikune. Peale esimest kohtumist hakkavad noored rohkem suhtlema ja saavad lühikese aja jooksul väga lähedaseks. Kuid Jackil on saladusi ning see paneb Beatrixil nende suhtluses kahtlema. Jack aga usaldab Beatrixile oma suurimad saladused, mille Beatrix võtab vastu rahulikult ja arusaadavalt. Beatrix saab teada tegeliku põhjuse, miks Jack tegeleb sõnade mahajätmisega erinevatesse paikadesse. Jacki lähedasel on

raskehaigus ning see mõjutab teda palju.

Jacki saladused ei ole aga ainsad, mis välja tulevad. Ka Beatrixist ilmuvad päevavalgele asjaolud, mida ei tea ta isegi ning mida tema ema on varjanud tema ja ta venna Heathi eest. See ei takista siiski Jackil ja Beatrixil suhtlemast ning armumast – areneb kõige armsam ja aeglasem armastuslugu, mis täidab kõiki südameid. Lõpuks tuleb ka välja, miks raamatul on selline pealkiri – kõik saab loogiliseks tervikuks.

Kõige suurem teema raamatul on aeglaselt ja rahulikult kulgev armastus kahe täiesti erineva noore vahel. Selle taustal on noor tüdruk, kes on teel täiskasvanuelli ning tahab pühenduda karjäärile. Kõrvalteemaks on toodud vaimne tervis – üks kõrvaltegelastest põeb skisofreeniat. Kõige selle taustal üritatakse leida lahendusi ja elada nii, nagu tee viib.

Loos on kasutatud argist keelt, pole rasket sõnavara ega võõrsõnu, mille tähendusi peab üles otsima. Lugeja jaoks on tekst tehtud noortepärasemaks ja lihtsaks, et kohale jõuaks sõnade tähendused ja loo sisu. Tänu lihtsale keelekasutusele sai raamat kiiresti läbi ning ei tekkinud hirmu, et tegelik mõte ei jõua kohale.

Seda raamatut lugedes tekkis mul nii palju emotsioone: küll ma nutsin rõõmust ja kurbusest või lihtsalt naeratasin terve lugemise aja. Raamat tekitas külmavärinaid üle terve mu keha. Mitte ükski raamat pole tekitanud mulle sellist tunnet nagu see. Ma ei suutnud isegi raamatut käest panna ja pause tehes aina mõtlesin, mis edasi saab. Mulle pakkus suurt huvi Beatrix ja Jacki erinevad maailmad ning see, kuidas nad suutsid koos olles luua selle ühtsemaks.

Kui mehed arvavad, et selline raamat on nende jaoks liiga imal, siis tegelikult nii see ei ole. Raamat on esile toonud teemad, mis pakuvad huvi nii meeste kui ka naistele. See, milliste probleemidega peab hakkama saama Jack, võiks huvi pakkuda just noormeestele.

Just see on raamat, mida soovitan tänapäeva noortel lugeda, kuna see näitab, milliste murede ja takistustega võitlevad noored tegelikult. „Südame õige kuju” läheb südamesse nii noortele kui ka täiskasvanutele ning uskuge mind, see raamat on vägagi lugemist väärt.

Getlin Annuk

TOIMETUSE UUS LIIGE

REPORTER MARKUS KAHA

Oma olemuselt olen ma kõige sarnasem siiliga, väljast torkiv, aga seest pehme ja tore. Üksikule saarele võtaksin kaasa ma kvaliteetse taskunoa, ränikivist pulga ja väikese kirve. Saab tule tehtud ja puud lõhutud.

Silmapaistvaim asendus koolikotile oli kartulikäru

30. novembril toimus Lähte koolis esimene koolikotivaba päev. Selle päeva korraldas meie väga aktiivne õpilasesindus. Novembrikuu viimasel päeval võis koolikotina kaasas kanda ükskõik mida, aga see ei tohtinud olla koolikott, piiriks oli

vaid fantaasia. Kuigi leidus ka neid, kes kahjuks päevast osa ei võtnud ja koolikotti millegagi ei asendanud, siis neid, kes ettevõtmisega kaasa läksid, oli üllatavalt palju.

Oli näha nii mitmeidki kurioosseid lahendusi koolikoti asendamiseks alates prügikastidest kuni sõjaväe laskemoonakastideni välja.

Kartulikäruga sõita soovis ka meie kooli sotsiaalpedagoog Helena Saar.

Foto: erakogu

Päeva tipphetkeks oli 11. meediaklassi õpilase Ralf Rokko Koemetsa aiakäru, mida ta ise nimetas kartulikäruks. Ilusti paludes said ka soovijad sellega sõita.

Lähte jõuluball helimehe vaatenurgast oli närvesööv, aga amüstantne

10. detsembril toimus meie koolis 9.-12. klassidele jõuluball. Peo korraldajateks olid 11. klassid ning piletimüügist saadud tulu annetati heategevuseks.

MARKUS KAHU

Balli astusid üles erinevad esinejad, kes laulsid, tantsisid ning mängisid pilli. Üllatusesinejateks olid õpetajad, kes näitasid oma lühifi lmi „Timbu-Limbu ja lumemöldrid“. Korraldajateks olid ka mängu, mida viis läbi kooli psühholoog. Oli avatud fotonurk, kus sai helgeid peomälestusi pildiks salvestada.

Õhtu keskel avati balli kuninga ja kuninganna hääletus – tiitlid võitsid Samuel Mikk (11.ms) ja Liisa Järve (12.ms). Värskest kroonitud kuninga sõnul oli õhtu väga tore ja sujuv. „Ma küll ei oodanud ballikuningaks saamist, aga kui nominendid selgusid, siis teadsin, et me Liisaga võidame,“ kommenteeris üllatuslikku tunnustust Samuel.

Anti välja ka eripreemia, mille võitis 11.ts klassi õpilane Tanel Alekand. Eripreemia võitja sai valida heategevusorganisatsiooni, kellele 61. lend piletirahast saadud tulu annetab. Lehe trükkimineku ajaks polnud annetuse saaja veel avaldatud.

Esinemiste, mängude ja valimiste vahepeal oli pidulistel võimalik ka jalga keerutada. Tantsuplats oli terve õhtu vältel õpilastega täidetud, lisaks löid kaasa isegi paar meie kooli õpetajat. Uhke balli juurde kuulus ka tort, mis viis lausa keele alla.

Kogu melu, esinemisi ja ajakava hoidsid koos õhtujuhid Karoliine Maria Pihlapuu ja Teele Lill. „Balli korraldamine oli päris stressirohke, aga sel hetkel, kui nägin kõiki neid inimesi, kes kohale tulid ja tantsisid, kadus see pingeline ning asendus rahulolu ja rõõmutundega. Kõiki õpilasi ja õpetajaid enda ümber nä-

hestundusid kõik omavahel palju lähedasemad ning see tõi naeratusnäole,“ kirjeldas pidu Karoliine Maria Pihlapuu.

Oma esimesel ballil oli minu ametiks helimees, aga enamjaolt panin ma muusikat, kuna mul õnnestus leida abiline, kes teadis aula helipulti paremini kui mina. Õhtu alguses oli tehnikaga probleeme, need said tiimi abil kiiresti ja hõlpsasti lahendatud. Hetkeks küll tuli tahtmine tehnika suhtes alla anda, aga kiire mõtlemine ja kaablite vahetus kindlustas peo kestmise hiline õhtutundideni.

Õhtu lõppes pauguga – õues lasti ilutulestikku ja nauditi tulevärki. Üleüldiselt oli tegemist ülimalt toredate üritustega.

Jõuluballi korraldusmeeskond sai samuti jõuluballi nautida. Pildil (vasakult) 11. meediasuuna õpilased: õhtujuht Karoliine-Maria Pihlapuu ja Anne-Maria Tulsikii.

Foto: Maris Mikko

Põhikooli jõulupeol esitletakse põnevusega valminud muusikavideoid

21. detsembril toimub 4.–8. klasside jõulupidu, kus tehakse sporti, vaadatakse muusikavideoid ning tantsitakse koos klassi- ja koolikaaslastega.

DAGMAR HENRIETTE LEVIN

Põhikooli jõulupidu algab 21. detsembril kell 11.20 spordihoones ning lõpeb kell 17 aulas. Vahepeale jääb mitmeid sportmänge, muusikavideote vaatamine, autasutamised, tegevused klassis ja disko aulad.

Detsembri alguses oli kõigil klassidel käsil muusikavideote fiimimine ja monteerimine. Videod valmivad tänu 11.m ja 12.m õpilastele. Ettevalmistused selle aasta

Videoklippe fiimiti nii õues, nt Palla-linnas, uisuväljakul, kooli ees, kui ka koolimajas sees, nt klassides, aulad, vetus, koridoris. Pildil 7.a klassi õpilased A-korpuse 2. korrusel.

Foto: Reelika Rahu

viimaseks ühisürituseks on olnud aeganõudvad ja õpetajate sõnul on kõige raskem olnud leida sobivat aega. Tulemus aga on pingutust väärt, sest pidu on oluline ja oodatud nii õpilastele kui ka pedagoogidele. „Me ootame väga jõulupidu ning see on tähtis meile, et seda pidada saame,“ rääkisid 5.b õpilased. 7. kl poisid aga arvasid, et muusikavideote jaoks oleks võinud parem olla.

„Jah, me ootame jõulupidu, oleme tegusad ning video valmimine edeneb hästi, sest ilm lubas fiimida. Me tahaks tänada peo korraldajaid, et oma klassiga saab sellise põneva projekti ette võtta,“ lausuvad 5. klassi juhatajad Ulvi Kaasik ja Kertu Palm.

Põhikooli õpilasesinduse president Kaisa Kreela soovib korraldada unustamatut kooliüritust

Põhikooli õpilasesinduse president Kaisa Kreela mõtiskleb selle üle, milleks õpilasesindust üldse tarvis on ning mis muutusi sel õppeaastal oodata võib.

LIISA JARVE

Minu ÕE presidendiks kandideerimisel oli mitmeid põhjuseid. Arvatavasti oli süüdi väike keskkonnasurve, kuna 9. klassid on põhikoolis kõige vanemad ja peaksid endast noorematele need kõige suuremad eeskujud olema. Teine põhjus oli kindlasti minu enda suur soov ja tahe. Mulle meeldib asju teada ja korraldada ning kõige parem võimalus selleks tunduski just õpilasesinduse presidendi roll.

Teadsin kohe, et minu eesmärk sellel õppeaastal on jõuda võrdselt kõikide kooliastmeteni. Nagu ma mainisin ka oma valimiskõnes, on minu arvates eelnevatel aastatel ÕE tegemistest suures osas välja jäänud algklassid. Arvan, et seda on

kõigil koosvõimalik parandada. Minu suur soov oleks hoida LÜGi varasemaid traditsioone elus, kuid samas lisada neisse ka mõni vimka. Olen palju kuulnud inimesi meenutamas mõnda pidu või

Peale koolikohustusi leiab Kaisa aega ka oma lõbuks vibu lasta.

Foto: erakogu

lihtsalttoredat lugusõpradega aja veetmisest, kuid ei tule ühtegi sellist meelde, kus meenutataks mõnd koolis korraldatud üritust. Suurim saavutus oleks see, kui koridori peal kõndides kuuleksin: „See ÕE korraldatud üritus oli nii lahe!“ Kunagi peab selle keegi ju ära tegema, miks siis mitte 2021/22. õppeaasta õpilasesindus.

ÕE-s olemine pole aga alati väga lihtne. Kord läksime klassiõdedega tundi ja olime ÕE koosoleku tõttu natuke hilinenu. Kui vabandamiseks küsis õpetaja selle peale: „Milleks üldse seda õpilasesindust vaja on? Kool on õppimiseks, mitte ürituste korraldamiseks.“ Mõtlesin nende lausete peale pikalt ja jõudsin lõpuks järeldusele. Lisaks ürituste korraldamisele teeb ÕE ju palju muudki. Näiteks on vahelülis õpilaste ja kooli juhtkonna vahel. Pealegi, kui ei toimuks ühelgi koolipäeval midagi, mis rutiinist vähegi erines, siis kuidas erineks ühe õpilase koolielu puuri pandud looma omast?

Lapsesuu

Mõnikord on vaja teist vaatenurka elule. Nõnda arvavad päkapikkudest ja jõuludest Lähte Ühisgümnaasiumi 3. klasside õpilased. Suur tänu abi eest klassijuhatajatele Birgit Hangole, Rita Svjatskajale ja Liina-Grete Uibopuule ning pikk pai õpilastele.

LIISA JARVE

Kuidas saavad päkapikud tuppä? Akende kaudu, kui need lahti on. Loore Silm 3.b Võluväl. Kertu Kaasik 3.b Ta võtab terve akna eest. Robert Luukas Saar 3.b Minu oma elab minu majas. Henri Langerpaur 3.a Nad tulevad aknast ja me ei kuule neid, sest neil on väiksed jalad. Airon Näkk 3.a Nad ehitavad kodu sinu majja. TirkeTelle Vanamle 3.a

Ema laseb nad tuppä. Sten-Martin Pärn 3.b

Kuidas jõuluvana ühe öhtuga kõigi lasteni jõuab?

Teleportimisvõimega. Lisanna Truss 3.b Sest tal on hüper super põhjapõtradega saan. Minna Paula Mirtel Mägiste 3.b Sest nad paljunevad. Tõnn Edward Toomsalu 3.a Välgikiirete põtradega, kes liiguvad kiiremini kui tuul. Ameelia Hirmo 3.b Sest ta põhjapõdrad liiguvad raketi-kiirusel. Gregor Haabma 3.a Jõuluvana võtab teised inimesed appi. Joonas Gronthal 3.a Jõuluvanasid on mitu tükki. Gunnar 3.c

Mis on jõuluime?

See, et jõuluvana teeb nii kiiresti. Kertu Kaasik 3.b See, et ma ootan ukse taga, siis lastakse kella ja kott on ukse taga, aga kedagi pole. See on minu arust imelik. Minna Paula Mirtel Mägiste 3.b

EELMISE LEHE LUGEJAMÄNGUDE VÕITJAD

Eelmises lehes oli kaks lugejamängu – ristsõna ja õpetajate kilud. Suur tänu kõigile vastajatele! Võtke ikka osa ka järgmistest lugejamängudest!

oli Ristsõna võitjaks õpetajate hääletusel naeratas 4.b õpilasele **Henri Järvele**. Palju õnne!

Õpetajate kildude õiged vastused on järgmised: 1. Heido Pärtel, 2. Tiit Mauer, 3. Ilona Võik, 4. Mal- le Tiideberg, 5. Raiko Allik, 6. Helle Järvalt, 7. Maire Soo, 8. Timo Ar- beiter, 9. Agu Rukki, 10. Timo Ar- beiter, 11. Jürgen Hendrik Voitka. Auhinna võitis **Luise Järve**. Õnnitleme! Auhinnad toimetab võitjatele kätte Lügemiku toimetis.

RAUC LUGEMIKU TOIMETUS.

1. Millist puud jõuludel kaunistatakse? 2. pannakse kuusepuu alla? 3. Kes toob sussi üllatusi? 4. Jõulude vastand kalendri suvepõhja. 5. Ameeriklaste jõuluvana saani vedava põhjapõdra nimi. 6. Jõululaupäeval sageli külastatav hoone. 7. Üks igihaljas jõululaul, mille pealkiri koosneb kahest sõnast.

LUGEJAMÄNG: RISTSÕNA

8. Mis pandi Kristusele pähe enne ristilöömist?

9. Jõulude ajal kuumalt joodav maitsestatud jook.

10. Mis muudab jõulud valgeks?

11. Esitatakse jõuluvanale kingituse saamiseks.

12. Koht, kuhu paigaldatakse suuremates linnades.

13. Kes oli Jeesus Kristuse ema?

14. Kirikukalendris neli nädalat vältav periood.

HOROSKOOP AASTAKS 2022

Jäär (19. märts – 19. aprill) Sel aastal pole sinuga mõtet vaielda, oled endas kindlam kui kunagi varem. Esmalt teed midagi ja alles siis mõtled, ja ajad sellega kõik teised vihaseks. Ära ela enda viha auto ega lähedaste peale välja, kuna nad võivad kurjalt kätte maksta! **Sõnn (20. aprill – 20. mai)** Soovid elu nautida ja kulutada sellele palju raha. On oht ümaramaks muutuda. Armastuses ole ettevaatlik, ära lase mökudel endale pähe istuda ja enda üle kontrolli haarata! Tasub meeles pidada, et tasuta lõunaid pole olemas. **Kaksikud (21. mai – 21. juuni)** Ole uuel aastal ettevaatlik, sa võid kohata oma kaua kadunud kaksikut! Leiad enda kõrvale ideaalse kaaslase, kuid võid avastada, et ideaalset polegi – ka tema norkab. Rahaasjad saavad lõpuks ometi korda, suudad isegi säästa. **Vähk (22. juuni – 22. juuli)** Ole suvel ettevaatlik ja varu hunnikute viisi päikesekaitsekreemi, et vältida vähiks muutumist! Rahaga on kehv seis, kontole laekunud raha on viie sekundiga otsas. Siiski pole põhjust muretsemiseks, su kallim sponsoreerib sind alati. Armastus õitseb! **Lõvi (23. juuli – 22. august)** Sel aastal lööb välja sinus lõvilik käitumine.

Tunned end liidrina ja saad palju tähelepanu vastassugupoolelt, aga ära sel hetkel enda kallimat unarusse jätta. Rahaga on, nagu on. Küll aga peaksid selle vähesegi uutetele botastele kulutama – on oht, et algab jooksuaeg. **Neitsi (23. august – 22. september)**

Sigdsilhoonidistab, lased nii mõnegi vetsu järjekorras endast ette. Raha hoiad sa kokku, et end reedeti kanasalatiga premeerida. Lootus vaikselt järjekorras seistes uus kallim leida on siiski õhukõrn.

Kaalud (23. september – 23. oktoober) Kaalud ja kaalud ning jääd lõpuks üldse ilma. Tähtede seis soosib õppimist, aga ära oma akadeemiliste tulemustega liiga ülbeks muutu. Ajad oma vanemad endast välja pideva rahaküsimusega, kuna hinnatõus puhvetis on taskud tühjaks teinud. Maksa ära oma võlad!

Skorpion (24. oktoober – 22. november) Pea mees, et selles maailmas puuduvad rüütlid, sa ei saa iga vahetund kõigile ust lahti hoida. Sa pead sel aastal kõiges riskima, nagu Skorpionitel kombeks on, muidu pole vanas eas midagi meenutada. Eksamil riskida pole siiski mõtet, seal on suur šanss kaotada.

Ambur (23. november – 21. detsember) Võitlusvaim võimaldab sul olla kõiges parem, näiteks jõuad sa kõige enne arvutiklassi ja saad kõige parema koha. Füüsiline vorm on suurepärane. Sel aastal sa andes-tad kõigile, kes sulle võlgu on. Kõik, kellele Ambur võlgu on, võtke teadmiseks, et ta ei kavatse nii pea teile tagasi maksta. **Kaljukits (22. detsember – 19. jaanuar)** Oled erakordselt enesekindel ja julge igas eluvaldkonnas. Tööalalt on oht kápuli käia, aga armas-tuses oled edukas. Sa leiad kellegi Skorpioni tähtkujust. Pidevate ja lutamiste tõttu jõuad tööle harva ja suurt palka ei saa. Õnneks armunud ei söögi palju. **Veevalaja (20. jaanuar – 18. veebruar)** Sel aastal pead palju pisaraid valama erinevate inimeste pärast, aga hoiad pea püsti. Kui tunned, et sind ümbritsevad toksilised suhted, siis jäta need selja taha ja sa leiad endale meeldivama seltskonna! **Kalad (19. veebruar – 20. märts)** On oht, et satud meedia huviorbiiti. Ole ettevaatlik, paparatto võib olla kus iganes! Spikerdamine unustata sel aastal ära. Armastuses on ka kehv seis. Õnneks raha on jalaga segada, kuigi selle kulutamine on keeruline pideva jälgimise all.